

luta. Quare absurda, quae deducit, nullo modo sequentur. Sed haec forte contra alios quam contra Platonem dicta sunt, non enim Plato ullo in loco boni et bene esse mentionem ullam facit.

Capite 8. habet:⁷⁶ *Clarum itaque quod idearum causa (sicut solent quidam dicere ideae) si sunt aliqua praeter singularia et ad generationes et substantias nihil utilia, totum falsum est. Sunt enim necessariae ea progressionem, quam docuimus. Non enim gigneretur forma hominis in materia, nisi praeexisteret ea forma in semine, in calore, in spiritu, in natura, in anima, in anima universali, in mente opifrice. Falsum itaque est eas non esse utiles, cum sint necessariae, neque illud verum est, quod sequitur.*⁷⁷ *Clarum quod nihil opus est, ut exemplar, ideam constituere. Quia nisi hominis exemplar vel forma vel ratio in quibus diximus non praeexisteret, homo numquam fieret.*

Quod etiam capite 13. scribit:⁷⁸ *Omnino vero accidit, si est substantia homo et quaecumque ita dicuntur, nihil eorum, quae in ratione esse nullius substantiam, neque seorsum existere ipsorum neque in alio. Ait, ut ego quidem interpretari possum. Si ideae sunt nec genus nec differentia nec species, quae in definitione assumuntur, erunt substantiae. Cur id? Rationem nullam assignat nec assignare potest, quae enim est consequentia haec? Ideae sunt, ergo species substantia non est? Deinde verum est.*⁷⁹ *Quod nullum universaliter existentium substantia est, [335] si pro existentium, ὑπαρχόντων, σημαυνομένων vel λεγομένων, significatorum vel dictorum, intelligatur, ut sunt universalia haec nostratia collecta ex singularibus, quae aut nihil, aut posteriora sunt, quod si ὑπαρχόντων,*

⁷⁶ φανερόν ἄρα [ἄρ'] ὅτι ἡ τῶν εἰδῶν αἰτία, (ὡς εἰώθασί τινες λέγειν τὰ εἶδη) εἶ ἐστὶν ἅττα παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα [καθέκαστα], πρὸς τε τὰς γενέσεις καὶ οὐσίας οὐδὲν χρησίμη [χρήσιμα]. [ARIST. Metaph. 1033b.26 – 28]

⁷⁷ φανερόν ὅτι οὐδὲν δεῖ ὡς παράδειγμα εἶδος κατασκευάζειν. [ARIST. Metaph. 1034a.2 – 3]

⁷⁸ ὅλως δὲ συμβαίνει, εἰ ἐστὶν οὐσία ὁ ἄνθρωπος καὶ ὅσα οὕτω λέγεται, μηδὲν τῶν ἐν τῷ λόγῳ εἶναι μηδενὸς οὐσίαν μηδὲ [μήτε] χωρὶς ὑπάρχειν αὐτῶν μηδ' [μήτε] ἐν ἄλλῳ. [ARIST. Metaph. 1038b.30 – 33]

⁷⁹ ὅτι οὐδὲν τῶν καθόλου ὑπαρχόντων οὐσία ἐστί. [ARIST. Metaph. 1038b.35 takoder: ARIST. Metaph. 1040b.26]